

Δεσμωμένη, ἔπιστ. Δαπόντε Δαπόντες

Βιβλιοθήκη 15,269

1

Καισαρίου

ἐκ τοῦ ἐπὶ αἰσίου. 90 χειρογρ. καὶ βιβλι-
οθετικῆς λαγορείας.

ἔξ ἐπιστολῆς τοῦ Καισαρίου Δαπόντε

ἐξ Ἀγίου Ὄρους πρὸς τὸν Καρδινάλιον τὸν
Γ', τῆς διευμενῆς Πατριάρχης ἐ-λαγορείας.

«..... καὶ χραιῶν. Τὸ μὲν ἵνα προσω-
πώσω τὴν ὑμῶν Πατριάρχου... Τὸ δὲ

ἵνα ἐξαιποστέλῃς αὐτῇ τὸ παρό- μου
 βιβλίον, λογιζώ- 'εὐκλόμπιον, ἀγαθόμην
 ὅσον ἔμνησι καὶ τῇ Πατριάρχῃ, προσκυνοῦ-
 μέν τε καὶ χαίρει- τῇ, νεωστὶ ὑποπιδεί- καὶ
 τὸδε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ Βενετίαν, καὶ
 ἀποσταλέ- μοι. Πρόσδεξαι τοῖνυν παρ-
 αμῶ καὶ τὸδε θεσπόμε- μου, προσγερόμε-
 νον τῇ ἑμετέρῃ Πατριάρχῃ, ὡς ἀπαρχή-
 ναι, καὶ ὡς ἔγγραπται, καὶ αἶψά τὸ αἶ-

Δεληγιαννίτη, ἑπιστ. Δαπόντε

Δαπόντες

Θεοτοχία 15, 269

2

Καυσάρια

γινώσκου, ὅχι διὰ τῶ- ὑμνογράφου, ὅτι ἀνεί-
ξις, ἀλλὰ διὰ τῆ- ὑμνουμένης κερίας καί
θεοποιίας, καὶ τοῦ ὑμνοῦ-τάς αὐτῆς καί
δοξαί-τάς ἀξίως, ἀποδοξαί-σουσαν, β-δυσου-
μένη καὶ τῶ- ἀκρῶ- ὑμνογράφου, καὶ ἡχο-
σαι ὑπὲρ αὐτῶ- τῶ, κερίας ἔχουσιν. Εἶχε

προχρήνη, τῇ ὑμετέρᾳ παιναχισότητι
 καὶ δι' αἷμα μου βιβλίον, διδόμενον Χρῆ.
 τὸνδε, τῇ ἰσοκύβητι καὶ τῇ δυνεὶ τῇ
 Πότῃ, καὶ πουρῶναι καὶ τὰ χρεῖν καὶ
 τῇ σφύρῃ Εἶχα χρεῖν καὶ
 καὶ τῇ Σπύρῃ καὶ τῇ αἰδύρῃ μου
 καὶ τῇ σφύρῃ τῷ αἷμα μου βιβλίον τὸ
 καταδίδωμι Λίγιστον, Κερδισάτω γυναι-

Παραχρηστική, ἑπιστ. Διατιόνει

Θεολογία 15, 269

Διατιόνει

3

Κηρύττω

κὼν, τὸ δὲ γινόμενον καὶ τῷ τὸ εἶναι, διὰ
καὶ διορθώσῃ αὐτὸ ὅπου ἔχει, ὅτι ἔχει
πολλὰ καὶ μεγάλα πράγματα, περὶ καὶ πρὸς
τὴν Παραχρηστικὴν τὸ ἔργον, αὐτὸ δὲ
ὅπου εἶναι καὶ τὸ ἐν ἑαυτῷ μου, ἐδιορθώσῃ ἑαυτὸ
λόγον μου καὶ εἶναι διορθωμένον. ὅτι
αὐτὸς ὁ αὐτὸς ἐπίτῃ. ὅτι αὐτὸς.

γῆναι καὶ ἐλπίστω δούλοισιν.

Καισαρίως

1)

ἔτι σκεπνύου εὖ δ' αὖτό τοι προκώβουσι θε-

ῖον : « Ἡ πλὴν ἐπιτραπὴ τοῦ

βιβλίου εἶναι :

ἔχουσιν Ἀρχιεπίσκοποι

τ. εἰ. Ὑμνοὶ εἰς τὴν Πατρὸς ἡμετέρας Θεοτόκου

καὶ ἄλλων / διὰ στίχων διαφόρων μετρῶν

καὶ μετῶν / ποιηθέντες ἐν ᾧ ἔστιν

Δεληγιαννίτη, 'Επιστ. Δαπόντε

Θεολογία 15, 269

Δαπόντε

Καισαρίου

4

καὶ χαρεῖν τῶν μετ' εὐχαθείας ἀναγιγνω-
σκόντων / παρὰ τοῦ Τεπεινοῦ / Κωνσταντίνου
Δαπόντε τοῦ ἐκ τοῦ Σωπρέζου
τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου / ἔφε-
τις 1770. || Τὸ βιβλίον εἶναι τὰ 33
ὑπερέγραψεν ἐν τῷ Πατριάρχῃ, αὐτὸς δὲ

ἐν τῶν ἐξ ἡμῶν στίχων τού, ὅποιον, ἐσκημαί-
ωσαν οὗτος εἶγ' ἔνα σελίδα αὐτοῦ.

— Καὶ ὅτι, γίγνε, ἰσχυρόπιον ἔνα, τὸ δύστη-
γραμμά σου / καὶ ἡ ὑπεραχία μου, ἔστω
βοηθία σου / ὅ ὅσον τὸ ἡγάπησας καὶ
τόσον ἔρεσέ μου / ὅπου ἀπὸ τῆς χείρας
μου δέξω πάλιν πίσυνσέ με ...)